

FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 ft.
Félévre 1 „

Felelős szerkesztő:
ZSITVAY NÁNDOR.

Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

A kiállítás megalkotói.

Hogy a kiállítás megalkotóit olvasóinkkal megismertessük, méltányolnunk kell az itt bemutatott három férfiú tevékenységét is, akik a rendezési munkálatoknál igen fontos szerepet töltek be.

Dr. Czobor Béla, a történelmi kiállítás egyik főrendezője és előadója, született 1852-ben. A theo-

lógiát elvégezvén, pappá szenteltetett; a magyar nemzeti muzeum érem- és régiségtárában 10 évig működött. A tudományos szakirodalomban sikerült tevékenységet fejtett ki. Ez a kiváló szak tudós készítette a történelmi főcsoport programját, de magát az egész főcsoportot is ő szervezte Németh Imrével együtt. Az ő eszméje volt a történelmi kiállítás épületeinek a hazai építkezés történeti fejlődését feltűntető megoldása. Az egyházi kincseket,

a melyek a kiállításon oly nagy mennyiségben láthatók, szinte az ő hangyaszorgalma gyűjtötte össze.

Dr. Gelléri Mór, az országos iparegyesület aligazgatója és az ezredéves országos kiállítás főtitkárja, született 1854-ben Apáthfalván, Csongrád-megyében. Végezte a kereskedelmi akadémiát és a kereskedelmi téren működött; a szakirodalom az ő tevékenységének igen sokat köszönhet. Egyik kiváló érdeme az, hogy mind szakirodalmi, mind

társadalmi téren sokat fáradozott iparos osztályunk hazafias szellemű fejlesztésén. Mint az ország ipar- és kereskedelmi ügyeinek alapos ismerője, már az 1876-iki országos kiállításnak is ő volt a titkárja. És most is mint illet az ezredéves országos kiállítás sikeréből is szép rész illeti meg.

Dr. Kovács Gyula, a kiállítási falu rendezője, született 1856-ban Monoron. A jogi pályát végezte s a társadalmi téren már tevékeny multra tekinthetett vissza, midőn 1890-ben a kereskedelmiügyi minisztérium szolgálataiba lépett és a kereskedelmi muzeum aligazgatójává nevezetett ki. Buzgalmának a kiállítás is sokat köszönhet. Az 1894-ik esztendő nagy részét uton töltötte és az ország különböző részéről fényképeket, rajzokat és személyes tapasztalatokat szerzett a

Dr. Czobor Béla.

Gelléri Mór.

Dr. Kovács Gyula.

népviselőtről, az építkezési modorról és szokásokról. Ezeknek a tanulmányoknak alapján létesült a kiállításnak annyira vonzó érdekessége: a falu. Az ő eszméje volt a tömeges felrándulások szervezése is, melyeknek megvalósításával a kiállítás igazgatósága őt bizta meg. — Valóban szép jele az ezredévi ünnepek lelkesítő hatásának, hogy minden egyes közreműködött férfiú oly odaadó buzgalommal végezte a kiállítás rendezésének fáradságos feladatát.

Gazdák tanácskozásai.

Az ezredéves ünnepek alkalmával tartott kongresszusok között a két legfontosabb szeptember hó második felében foly le. Az egyik, a mely a „Nemzetközi gazdakongresszus” címet viseli, e hó 17-én ült össze. Ezt a kongresszust a földművelésügyi minister hívta össze abból a célból, hogy megismerje a világ legtekintélyesebb gazdáinak véleményét abban a kérdésben, hogy vajjon mi a tulajdonképpeni előidézője a gazdák mai válságos helyzetének és miként volna kivihető az, hogy a mai nyomott gabonaárak elérjék ismét azt az emelkedést, ami a szemtermelő gazdának megélhetését biztosítja. Ezen a kongresszuson két nézet találkozott egymással. Az egyik nézetnek követői, az agráriusok, azt mondják, hogy a mai alacsony gabonaárakat nálunk nem az idézte elő, mintha többet termelnénk a buzából, mint amennyit elfogyasztani tudunk, hanem előidézik igenis a börzei visszaélések és a gyenge védvámok. Így pl. az osztrák-magyar monarchiában csupán annyi buzánk terem, amennyi a szükségletnek megfelel. Igen ám, de itt van a hátunk mögött Románia és Oroszország s onnan nagy mennyiségben hozzák az olcsó búzát piacunkra, ami természetesen nálunk az árakat leveri. Másfelől pedig itt van a börze, ahol ezer és száz-ezer métermázsaszámra adnak el olyan búzát, ami sohasem termelt meg, csupán azért, hogy a buzaárak emelkedése vagy csökkenése esetén az illető játékosok nyereséget dugjanak zsebre. Az agráriusok felfogása szerint ezek a körülmények idézik elő minálunk a buzaárak tulságos hanyatlását és ennek következtében a mezőgazdák válságát. A bajon tehát úgy hisznek segíthetni, ha védvámokkal kizárjuk az idegen búzát s a káros hatású tőzsdei üzleteket megszüntetjük. Azok viszont, akik e nézet ellen vannak, azt állítják, hogy ma a világon több búzát termelnek, mint amennyire szükség van és csupán ebben rejlik a baj oka. Aki ezt vallja, az természetesen lehetetlennek tartja, hogy ez általános baj ellen nekünk, mint egy magános államnak, védekezni lehetne, mert hiszen nincs hatalmunkban, hogy az árakat felemeljük, ha a világpiaczon csakugyan a nagy buzafelesleg nyomja az árakat. Ezek tehát azt mondják, hogy ne tegyünk semmit, ne igyekezzünk magunkat vámokkal elszáncolni az idegen buza ellen, ne igyekezzünk eltörölni a börzei visszaéléseket, mert hiszen a tultermelés ellen ezek által úgy sem védekezhetünk. Mindenki láthatja, hogy az ilyen nézet éppen nem használ a mezőgazdák ügyének, mert sok olyan intézkedéseket tart hiábavalónak, a melyek a mezőgazdákra nézve nemcsak üdvösek, hanem felette szükségesek is. Hisszük azonban, hogy a nemzetközi gazdakongresszuson

mégis csak azok lesznek többségben, akik nem nyugosznak meg abban, hogy ezután is tétlenül maradjunk, ahogy ezt a tultermelést vitató pénzemberek óhajtánák.

Nagy fontosságú ez az országos gazdakongresszus is, a melyet e hó 24-én fognak megtartani. Ennek a kongresszusnak az a célja, hogy ez alkalommal megalakítsák Magyarország gazdasági egyesületeinek szövetségét. Azért van szükség ennek a szövetségnek megalakítására, mert az egyes gazdasági egyesületek egymagukban még igen kicsinyek és igen gyengék ahhoz, hogy a mezőgazdák érdekeinek az ország színe előtt kellő súlyt tudjanak szerezni. Sajnos, manapság minden más érdeknek erősebb s hatalmasabb képviselője van, mint a mezőgazdasági érdekeknek. Így jutottak tehát az egyesületek annak belátására, hogy nekik is egy hatalmas tömeggé kell egyesülniök, hogy így azután minden oly esetben, amikor meg kell védelmeznüök a mezőgazdaság érdekeit, a kellő tekintéllyel léphessenek fel és ki is tudják vinni azt, aminek megvalósítását a mezőgazdaság javára szükségesnek vélik. Szívünkben óhajtjuk, hogy a gazdasági egyesületeknek ezt a szép törekvését teljes siker koronázza, mert bizony, ha a gazdák nem igyekeznek szervezkedni, hanem ezután is széttagoltan maradnak, akkor nem remélhetik, hogy ez országban sorsuk komoly figyelembe vétetik és nem remélhetik, hogy a mai nehéz és nyomasztó mezőgazdasági viszonyokon egyhamar segítve legyen.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Az országgyűlés. Az országgyűlés mult héten a bűnvádi perrendtartás részletes tárgyalásával foglalkozott. A tárgyalás folyamán Visontai Soma, Polónyi Géza s Mérey Lajos nyújtottak be a részletkérdésekbe vágó, jelentékenyebb módosító javaslatokat, melyeket részben el is fogadtak. A képviselőház a törvényjavaslatot részletes tárgyalásban is elfogadta. A meglehetősen egyhanguan folyt vitatkozások alatt olyan eset is történt, ami a Házat kisodorta rendes kerékvágásából. Arról volt ugyanis szó, hogy Podmaniczky Frigyes báró képviselőt, aki Kasics Péter ellen egy nyilatkozatában becsületsértést követett el, kiadják-e a bíróságnak vagy sem. Mig valamely képviselőnek menetelmi jogát a Ház fel nem függeszté, addig a bíróság fölötté nem ítélt, mert a képviselőt mandátuma védi, mint valami sérthetetlen köpenyeg. Heves vitatkozás után Podmaniczkyt a Ház nem adta ki, mert a sérelmes nyilatkozatot a pártklubban, törvényhozói munkássága közepette tette.

Pártmozgalmak. Nem régen egészen komolyan merült fel az a terv, hogy az Ugron és Kossuth függetlenségi pártárnyalatok egyezésre lépnek. A két párt között az ellentét most megint olyan éles lett, hogy e terv megvalósulásáról egyelőre szó sem lehet. — Szapáry Gyula, a kilépettek vezére, hír szerint több párton kívüli képviselővel a kormánypárthoz fog csatlakozni.

Választási mozgalmak. Ipolyságon gróf Zichy Jenő, a nemzeti párt képviselőjelöltje e hó 13-án tartotta meg programbeszédét. Zichy gróf, aki a szabadelvű pártból az egyházpolitikai törvényjavaslatok miatt lépett ki, nagy tetszéssel fogadott beszédében igéri, hogy a kvóta felemelése ellen szavazna és hangsúlyozza, hogy az ipart fejlesztenünk, a mezőgazdaságot pedig ápolnunk kell. Éppen ezért újabb adókat nem fogadna el. Utána gróf Apponyi Albert szónokolt és kijelentette, hogy senkisé is gondoljon arra, hogy a nemzeti párt a kormánypárttal egyesülni akarna, sőt ellenkezőleg a kormánypárt a leghevesebb küzdelemre számíthat részéről. Az a szabadelvűség, mely egyetlen nemzeti eszmét nem tudott még megvalósítani, nem kell az ellenzéknek. A függetlenségi lapok az Apponyi kijelentéseire azt felelik, hogy az igazi nemzeti eszmék a függetlenségi pártok zászlójára vannak felírva.

Összeesküvés a czár ellen. Az utazó czár nyugalmát gonosz dolog zavarta meg. Antwerpenből jelentik ugyanis, hogy ott egy amerikai féni-bandát fogtak el, amely állítólag merényletet tervezett a czár élete ellen, ennek angliai tartózkodása alatt. Az összeesküvést a londoni titkos rendőrség főnöke fedezte fel, a ki a banda tagjait abban a pillanatban tartóztatta le, midőn a terv kivételére minden készen volt. Párisban, ahova a czár legközelebb érkezik, természetesen megtesznek minden lehető elővigyázati rendszabályt, hogy Oroszország uralkodóját francia földön, baj ne érje. Bizonyos, hogy e hírek következtében a hatalmas uralkodó körutjának fénye sokat veszített és a czárnak ismét van oka életéért remegnie.

Konstantinápolyban az örmény zavargások még mindig nem értek véget. A porta a napokban szóval értesítette a nagyköveteket, hogy örmény merénylétektől tart; felajánlotta tehát a nagykövetek székházainak katonai őrsését. Politikai körökben azt tartják, hogy Keleten e folytonos zavargásokat Anglia rendezzi, akinek az a vágyódása, hogy a Keleten uralomra jusson, régóta ismeretes, s most a zavarosban halászni szeretne. Csakhogy a hatalmas vetélytárs: Oroszország is féltékeny szemekkel figyeli a kapzsi angolok taktikáját.

MI UJSÁG?

Előfizetési felhívás.

Október hó 1-én új előfizetést nyitunk a *Független Ujság*-ra. Azon t. előfizetőinknek, kiknek előfizetése e hó végén lejár, mai számunkkal *postautalványt* küldöttünk, a melylyel kérjük az előfizetést *mielőbb megújítani*, nehogy a lap rendes szétküldése fenakadjon.

Együttal kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek a „Független Ujság”-ot *ismerőseik körében terjesztetni* s vegyék rá őket, hogy ők is előfizessenek a „Független Ujság”-ra, mert mi is annál tartalmasabb s szebb ujságot tudunk kiadni, minél többek pártfogása segít célunkban.

A név, lakhely és utolsó posta pontos és olvasható kiírását kérjük.

Tisztelettel

a „Független Ujság” kiadóhivatala
(Budapest, Üllői-ut 25. sz.)

Mária Dorottya főhercegnő esküvéje. A hírlapok legújabb értesülése szerint Mária Dorottya kir. hercegnő esküvéje Budapesten fog végbemenni, de a kir. hercegnő csupán egyházi házasságot fog kötni.

Országos honvédegyülés. Őszfejű honvédek beszédjéről volt a napokban hangos Budapest újváros házában tanácssterme. Most volt ugyanis az országos honvédegyülés, amelyen 71 honvédegyesület képviseltette magát, mindegyik 4 taggal. A gyűlést Balogh Sándor alelnök nyitotta meg rövid beszéddel, amelyben üdvözölte az összegyűlt honvédeket. A honvédek elhatározták, hogy kérni fogják a törvényhozástól, hogy minden 1848-as honvéd szavazati joggal birjon. Lakatos Miklós és Fejérváry Imre heves támadást intéztek azután a kormány ellen a honvéd igazolások ügyében. A gyűlés után az őszhaju honvédek egy része kiment a városligetbe megnézni az aradi vértanúk kivégzése című képet, a másik része pedig a Hungáriába ment ebédelni.

Az új udvari főmarsal. *Szécsen* Antal gr. halálával megüresedett udvari főmarsali méltóságra a király gróf *Cziráky* Bélát, a cs. és kir. külügyminiszterium volt osztályfőnökét nevezte ki.

Ujonzok figyelmébe. Az idén besorozott ujonzoknak tudvalevőleg október 5-én kell bevonulni s a katonai ügyosztály szét is küldötte a behívókat. Nagyon sokat azonban nem lehetett kézbesíteni, mert a behívottakat nem találták. A fővárosi katonai ügyosztály most figyelmezteti azokat az ujonzokat, a kiknek behívóit nem lehetett kézbesíteni, hogy minél előbb jelentsék be lakásaikat, vagy pedig jelentkezzenek a katonai ügyosztálynál (Soroksári-utca 33), mert különben szigorúan bűnhődnek mulasztásukért.

Munkások ingyenes oktatása. A nemzeti demokráta munkáspárt a hazafias munkások oktatására október 1-től kezdve jövő április végéig tartó munkásképző estéket és vitatkozási órákat rendez Budapesten. Az ingyenes előadások tárgyai a politikai magánjog, a nemzetgazdaságtan, egészségtan, valamint a szónoklásban való kiképzés. Az előadók mind kiváló szakférfiak s a nemzeti demokráta munkáspárt arra törekszik, hogy ez ingyenes előadásokat lehetőleg a vidéken is meghonosítsa. Az esték naponta 8—9 óráig, a vitatkozási órák pedig vasárnaponként 4—7 óráig lesznek a nemzeti demokráta munkáspárt helyiségében (VIII. Kalvária-utca 6.) hol este 8—9 óráig lehet az előadásokra beiratkozni.

A fürge lábu miniszter. A mi bodrosfejű, Wlassics miniszterünket a minap majdnem komoly baleset érte. A napokban számozatlan bérkoesin hajtattott a képviselőházba hivatalából. Egy fordulónál egyszerre csak bekanyarodik a villamos, még pedig oly hirtelen, hogy azt már kikerülni nem lehetett. A bérkoesi és villamos összeütközött. A gyorslábu miniszter egy ügyes ugrással a kövezeten termett és így semmi baja sem történt, a koesinak is csak a sármentője rongálódott meg.

Ritka kérvény. Viktória angol királynő hatvan éves uralkodása alatt bizonyára sok kérvényt látott már és köztük nem egyet, amelyen ezer meg ezer aláírás volt. De az a folyamodvány, amit most fognak átnyújtani, valóban a legnagyobb az eddigiek között. Nehéz is volna párját találni e kérvénynek, amelyen hét millió aláírás van! Az ópiummal és szeszese italokkal való kereskedés korlátozását kérelmezik az angol nők a világ minden részében. A kérvényt a keresztény nők mértékletességi világ-egyesülete köröztette és hozta létre. Természetesen lehetetlenség volna az óriási pergament-tekeréseket a királynőnek bemutatni. Ezért lefotografálták a kérvényt, amely még így, kicsiben is három vaskos kötetet tölt meg.

A szenvedély áldozatai. Rendkívül érdekes bűnügyben tartott a múlt héten a nagybeeskereki törvényszék végtárgyalást. Petruleszka Szávéta, Petruleszka Tódor sógynője (Torontálvármegye) lakos felesége amilyen szép, éppen olyan rossz asszony is. Maga után bolondította a falu valamennyi legényét: fiatalját, vénjét egyaránt. Május havában épp egy szemrevaló legénynyel volt viszonya és azt várta egyszer korán reggel, mikor a férje a munkába ment. A vágyakozó várakozás e pillanatában bejött hozzá egy másik ember, Pulyu Tódor ötvenhétéves szerelmes, aki régebben viszonyt folytatott Szávétával és most is szerelmeskedni akart. Csaknem térdén állva kérte az asszonyt, hogy hagyja el az urát, jöjjön hozzá lakni, tegye őt boldoggá, addig is azonban adjon néhány csókot. Az asszony, ki a szeretőjét várta, türelmetlenül hallgatta az untató beszédet és közben ideges nyugtalansággal nézegette

az ajtót, hogy nem jön-e már a szeretője? Pulyu pedig mikor látta, hogy szép szóval semmire sem megy, türelmetlen lett és megragadva az asszonyt, a földre vágta. Szávéta emberfeletti erővel kiszakította magát az erőszakos ember karjaiból és a csűr felé rohant. Pulyu utána. Az asszony hirtelen fölkapta a baltát és mikor a szenvedélytől elvakított ember még mindig üldözte, hirtelen fejbe csapta. Pulyut leszédítette az ütés, de az asszony tovább is addig verte a fejét, míg a boldogtalan ember kiadta a lelkét. Azután becipelte a kamrába és nyugodtan várta a szeretőjét. Este hazajött a férje és ennek segítségével kiczipelte Pulyut a Birda folyóra. A vérnyomok azonban elárulták őket. A törvényszék Petruleszku Szavétát három évi fegyházra ítélte.

Gyermekrabló asszony. Reichel János bécsi napszámos két kis gyermeke: egy hat éves leányka s egy másfél éves fiucska rendszeren a ház előtti téren játszadoztak. Nemrégén egy gyászba öltözött, előkelőnek látszó uri asszony jött a térre s egy ideig nézte a játszó gyermekeket, azután beszélni kezdett velük, gyümölcsöt, süteményt vett nekik, dédelgette, becézgette a két apróságot. Később az anyjuk is kijött a térre, azzal is szóba állt s annak is megnyerte a bizalmát. Másnap újra eljött s újra magához csalogatta a gyermekeket. Rövid beszélgetés után egy közeli vendéglőbe vitte el őket. A vendéglőben jól tartotta a gyermekeket s itallal kínálta őket. A kis fiut szinte erőszakkal kevés pálinkával itatta meg, a mitől aztán a gyermek elaludt. Karjára vette s a kis leánynyal most az Augarten parkba ment el. Itt egy ezüst forintot adott át neki, hogy a kofánál gyümölcsöt vegyen. A leányka gyantlanul ment el a gyümölcsért s négy krajczárért vásárolt is szilvát s ezután szaladva sietett oda vissza, a hol a jó nénit elhagyta, de a gyászruhás asszonyt nem találta sehol. A leitatott, elaltatott kis fiuval nyomtalanul eltűnt az asszony. A gyermekrabló nő levelet irt a rendőrséghez, hogy legyenek nyugton, mert a gyermeknek jobb dolga lesz mint otthon volt.

Halálos végű kocsizás. Szerencsétlenség hírének közlik Zomborból. Bogojeva község határában Pakalits István topolyai tekintélyes kereskedő portékát vitt haza kocsiján s míg 12 éves fiát a ládák tetejére ültette, ő maga a bakra ült a lovakat hajtani. A község közelében a táviró egyik oszlopa kidőlt s a drót az ut fölött keresztül állott. A koesi elfért ugyan a drót alatt, de a fiut lekapta a koesi tetejéről s a lovak közé dobta, a melyek erre megbokrosodtak és örült vágatással rohantak tova. Pakalits maga is a lovak közé esett s a két tüzes paripa mindkettőjüket agyongázolta.

Elpusztult falu. Vavriso lipitómegyei község a lángok martalékává lett. Ötven gazdának odaégett mindene és szerencsésnek érezte magát, ki megmentette pusztá életét. A tűz négy emberéletet is követelt. Egy betegágyas asszony három gyermekével

a pinczébe menekült, mert kimenni már nem tudott, de vesztére, mert mind megfult a nagy füstben. A templom is földig égett. A tűz keletkezéséről azt állítják, hogy két testvér haragban élt egymással és az egyik bosszúból fölgyújtotta volna a másik házát. Oltásról szó sem lehetett, mert kiki életét és családját igyekezett megmenteni. A szomszéd falvakból és a lipó-ujvári erdészeti iskolából elősiető tűzoltók nem menthettek meg semmit, mert mikor odaértek, már az egész falu lángokban állott. A nyomor leirhatatlan.

Makranczos menyasszony. Az óbecsei anyakönyvvezető előtt a napokban egy eredeti mátkapár jelentkezett, hogy adja őket össze. De mikor az anyakönyvelő megkérdezte a leánytól, hogy akar-e a legény felesége lenni, tagadó választ adott és elkezdte kifogásait felsorolni oly hosszan, hogy az anyakönyvvezető kénytelen volt az alkudozó násznépet elküldeni azzal, hogy majd akkor jöjjenek el, ha már otthon véglegesen megegyeztek.

A fiu bosszúja. Svastics Benő, volt zalamegyei főispán nem régen Csesznák József feljelentése következtében állásától felmentették. Az elmozdított főispán fia Svastics Imre, huszár főhadnagy e miatt Csesznák ellen bosszút forralt. Véres tervét a napokban hajtottá végre, a zalaegerszegi vásáron. Az országos vásáron a gyanutlanul járó-kelő Csesznák elé hirtelen odatoppant Svastics Imre és lovagló ostorával arcába suhintott. Csesznák rögtön tudta, hogy itt élet-halál harc lesz. Ráemelte hát botját a főhadnagra, aki ekkor kardját kirántva hüvelyéből, elkezdte Csesznákot ütni ott, a hol érte. A falusi néptömeg megkövülve bámulta az urakat és egy kar se mozdult, még akkor sem, mikor Svastics főhadnagy már a földre teperte Csesznákot és kardjával arcát és fülét szurkálva, mintegy félőrülten kiabálta.

— Fizetek kutya!

Ekkor végre Csesznák egyik kezét kiszabadítva a főhadnagy izmos karjaiból, hirtelen zsebébe nyult, ahonnan egy szempillantás alatt elővette a följelentés óta mindig magával hordott töltött revolvért és Svastics Imrét mellbe lőtte. A főhadnagy a lövés következtében megtáncorodott, de csakhamar ismét Csesznákra vetette magát, aki ekkor már föltápaszkodott a földről. Csesznák most még két lövést intézett támadójára s egész közléről czélozva, az egyikkel mellbe, a másikkal hátba lőtte. Svastics Imre elterült a földön. Az álmétkodó falusiak ekkor aztán közbevetették magukat. Csesznák még kezében tartva a füstölgő revolvért, vérző arczezal, megtépett ruhákkal menekült a szörnyű dulakodás színhelyéről. Nem lévén biztos a történendők felől, Skublics Imre házába menekült, ahol bekötözték sebeit. Svastics főhadnagyot családjához szállították. Egyik fél sebe sem életveszélyes.

Megőrült csendőr rémtette. A szegzárdi csendőrlaktanyában Szöke József csendőr, ki csak nem

régen tért vissza a kórházból, hol megfigyelés alatt állott, hirtelen megőrült. Az örült felugorva fekhelyéről, kardot rántott és először összekaszabolta Faragó Ferencz nevű társát, kinek fejére hét sulyos vágást mért, Faragó az asztalnál ült és irt. Szöke hátulról támadta meg. Innen az őrző az udvarra futott, hol Várady János csendőrőrmester Szigethy Károly csendőrrel beszélgetett. Várady és Szigethynek sikerült a szobába menekülni. Ekkor az örült a csendőrőrmester lakásába akart behatolni, de neje idejekorán eltorlaszolta az ajtót. Az örült ezután a vasúti állomásra futott, hol Szabó Pál nevű munkást sebesítette meg a kardjával. Innen a földekre futott, a honnan teljesen levetkőzve kard nélkül jött vissza és egy családhoz berontott. A rendőri őrzáratnak csak nehezen sikerült őt elfogni.

Innen-onnan. Dícséretes példa. Domony Pestmegye tót ajku, de magyar érzelmű községének képviselőtestülete elhatározta, hogy az ezredéves ünnepek emlékének méltó megörökítésére, ezután havonként kétszer tartat székese gyházában magyar nyelvű istentiszteletet. Az ezredéves ünnepének hatása alatt valóban nem adhatott volna hazafiasságának szebb kifejezést ez a derék község, minihogy az édes magyar nyelvet az Isten házában is jogaiba helyezte. — **Szerencsétlenség a hadgyakorlaton.** A most folyó galicziai hadgyakorlatokon a minap midőn a tüzérség a hadgyakorlat színhelyéről Moszciska városába vonult vissza, egy 17 éves fiu, Margel József egy napszámos fia, saját vigyázatlansága következtében egy szekér kerekai alá került, s a lovak teljesen elgázolták, úgy hogy a szerencsétlen fiu kevésel reá meghalt. A király megtudván a szerencsétlenséget, a fiu családjának 300 forint pénzesegélyt küldött. — **Királyi adomány.** A király a holicsei családi uradalom területén fekvő községek lakosainak, kik az augusztus 5-ki felhőszakadás következtében igen érzékeny károkat szenvedtek, 2000 frtot adományozott. — **Egy grófné alapítványa.** Gróf Andrássy Aladárné Homonnán, saját költségén, a millennium emlékére felsőbb leányiskolát épített. A nemes szívű grófné már eddig is tetemes összegeket áldozott jótékony és kulturális czélokra. Így a többek közt egy négyosztályú leányiskolát s egy kisdudvót tartott fenn, melyekben irgalmas nővérek tanítottak dícséretes buzgósággal.

A gazdaközönség hasznosan cselekszik, ha magasszükséglete beszerzésénél a forrást nagyon is megfontolja. A tényleg megbizható fajazonos magvakat csak az olyan óriás forgalmu czégeknel, mint p. o. Mauthornél lehet beszerezni, mert az ilyen világczégnek rengeteg nagy forgalma lehetővé teszi, hogy nagyon szerény haszonnal juttathassa a legmegbízhatóbb vetőmagot a gazdának.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A cukorrépa-levelek felhasználásáról.

Egyik mult számunkban a cukorrépa levelek idő előtti lelevelezésének hátrányairól irtunk s kimutattuk, mennyire csökkentik termésüket azok, akik a répa leveleit már augusztus és szeptember hónapokban leszedik. Ugyanakkor megemlítettük, hogy a cukorrépa-levelek czélszerű felhasználásáról inni fogunk a mit ez alkalommal megteszünk.

Az a gazda, akinek kevés takarmánya termett, jól teszi ha a répa *kiszedése* alkalmával (tehát nem előbb) a leveleket összegyűjti s azokat vagy azon frissiben feleteti, vagy ha nagy a termése, bevermeli. Ajánlhatjuk a bevermelést már azért is, mert ily állapotban a répa tetemesen jobb takarmányszolgáltató, mintha azt zölden etetjük fel. Természetesen bevermelésről csak az esetben lehet szó, ha a gazda nagyobb területen termel cukorrépát, mondjuk legkevesebb 8—10 holdon, mert 1—2 holdon termett répalevelet bevermelni nem érdemes sőt nem is lehet. Alapul véve a nálunk általánosan divó termelési és répa befejezési eljárást, átlagos számítással 1 kat. holdon 40—60 mmázsa cukorrépa-levelel termésre számíthatunk. Miután a répa után kupaczkokat nem szükséges okvetlenül először levéllel s csak azután földdel letakarni, ily módon sok répalevelet takaríthatunk meg. Teljesen elegendő, ha a kupaczkok letakarítására tiszta földet használunk, s talán előnyösebb is, mintha előzőleg levelekkel takarjuk be, a mi különösen esős időjárás esetén gyakran okozója a kupaczkok rothadásának.

A cukorrépa tisztítása alkalmával a leveleket külön kupaczkokba kell hányatnunk, ügyelve arra, hogy a réparól letisztított föld ne keveredjen a levelek közé; ügyelni kell továbbá arra, hogy a répanak czukorgyártásra alkalmatlan részét az u. n. *fejet* a törzstől a levelekkel együtt egy csapásra csapjuk le, nehogy a többszöri ütlegeléssel elszelgeteljünk a répa fejet, mivel az ily szeletek nehezen szedhetők össze s veszendőbe mennek. Az összekupaczkolt leveleket azután mielőbb de kissé fonynyadt állapotban verembe kell hordani. A verem nagysága függ a termesztett répa levelek mennyiségétől. Alapul véve 50 mmázsa holdankénti átlagos levél termést, minden 100 mmázsa számíthatunk egy folyó öl hosszu, egy öl mély, felül ugy amily széles és alul egy fél öl szélességű vermet. A verem keskenyebb két oldalánál a falazatot lehetőleg rézsutosan hagyjuk meg, hogy mielőbb keresztül járassunk rakott szekerekkel a vermen, a mi a levelek kellő letaposása czéljából nagyon kívánatos. A verem falait és fenekét hordás előtt tiszta szalmával jól ki kell bélelni. Mindaddig míg a verembe szerekkel be nem mehetünk, annak oldalairól hányjuk le a leveleket és lehetőleg jól letaposunk; minden egy láb magas rétegre egy fél lábnyi törekréteget borítsunk. Sok helyütt konyhasót is szórnak a levelek közé, ami csak előnyére szolgálhat a takarmány jóságának. Mihelyt a veremben annyi a répalevél, hogy szekérrel be lehet menni, a rakott szekerekkel a verembe hajtunk s hogy a tiprás mindenütt egyenlő legyen, a telt szekereket a veremnek hol az egyik, hol a másik végén eresztjük be. Mint már említettük, minden egy lábnyi

répalevél rétegre egy fél lábnyi töreket vagy pelyvát borítunk s így rétegezve, tele rakjuk a vermet olyformán, hogy a földszínétől még mintegy 3—4 lábnyival magasabban legyen a takarmány felrakva; ez azért szükséges, hogy a későbbi üllepedés bekövetkeztében teknő ne képződjék a verem felett, ami az összegyűlő eső víz miatt ártalmas lehetne.

Mihelyest a vermet répalevéllel megtöltöttük, azonnal hozzá kell kezdeni a beföldeléshez, és pedig jó, ha legalább két lábnyi vastag földréteg fedi a takarmányt. 8—10 napig nagy figyelmet kell fordítani arra, hogy a vermen támadó hasadásokat betömjük, mert másképp az erjedés nem fog jól végbemenni, pedig ettől függ a takarmány jósága első sorban. A behordást minél gyorsabban kell végezni úgy, hogy legfeljebb 6—8 nap alatt a beföldeléssel is elkészülhessünk. Ha a bevermelést gondosan végeztük, ugy 6—8 hét mulva a répalevelek átmennek az erjedésen és egy igen kellemes szagu jó minőségű takarmányt fognak szolgáltatni, melyet a jószág szívesen fogyaszt. Ezt a takarmányt ép ugy etethetjük ökrökkel, mint tenyésztési czélokra nem szánt növendék szarvasmarhával. Legczélszerűbb, ha a bevermelt takarmány etetése előtt a jószágnak némi szálas takarmányt adunk, erre megítatjuk (mert utána nem iszik) s ugy adjuk a bevermelt takarmányt. Megjegyezzük azonban, hogy tehéneknek tulságos sokat nem ajánlatos e takarmányból adni, mert a takarmány szaga megérzik a tej ízén. Figyelem fordítandó arra is, hogy rothadt levelek ne kerüljenek a verembe, mert ezek a többi takarmányt is megronthatnák.

Van azután a répalevelek elrakásának egy más módja is és pedig nem földalatti vermekben, hanem *földfeletti kazalokban*. Ennek módja a következő: Az udvar vagy takarmányos kert egy alkalmas helyén egymástól 22 méternyi távolságban jó mélyen és függőlegesen a földbe 4 méter hosszu és vastag kemény faoszlopokat verünk le olyformán, hogy az így bevett oszlopok egy négyszöget képezzenek. Ezen négyszöget kívülről körül árkoljuk egy sekély barázdával, amely arra szolgál, hogy a kazalba hordandó répából lefolyó vizet felfogja. Azután minden szögelés nélkül felállítunk az oszlopkeretbe belül négy deszkát s az ilyformán képződött ládat színültig megtöltjük levelekkel, melyeket lehető alaposan letaposunk. Hasonlókép állítjuk fel a második sor 4 deszkáját is, megtöltve répalevéllel folytatjuk mindaddig, amig ezt az oszlop magassága engedi vagy a meddig a levelekből telik. Erre 3—4 napig szünetelünk a hordással és berakással; ez idő alatt a takarmány leülledik rendszerint felényi magasságra, mire újból kezdhetjük a répalevelek felhordását és letaposását. Ha a kazalba hordást elvégeztük s nincs több levelünk, akkor várunk ismét 2—3 napig, mire a takarmányt szalmával befedjük és az egészet mintegy 40—50 mázsa erejéig kövekkal vagy egyéb súlyos tárgyakkal megterheljük, hogy a keretben levő anyagot tovább sajtolhassa. Ez a módja a répalevél elrakásának szintén nagyon ajánlható, de természetesen itt is rétegezni kell egy sor répalevelet egy sor pelyvával, ugy mint az a földalatti vermekbe elrakott répáknál történik.

Megjegyezzük, hogy ezen eljárásnál 4 deszkánál többre nincs szükség, mert ha egy deszkamagasságot megtöltöttünk répával s jól letapostuk, akkor az aprókat feljebb emelhetjük a nélkül, hogy az első sor levelei melyeket már nem tartanak együtt, kiszédett deszkák, széjjel mennének.

Akinek nagyobb mennyiségű répalevél termése van, annak inkább ajánlhatjuk a földalatti veremlőst, de a ki a verem ásására időt és pénzt költeni nem akar, az az utóbb említett módon is jól eltarthatja répaleveleit, melyekkel különösen takarmányt szűk években télen át igen jól eltarthatja.

A bonyhádi tarka marha.

— Képpel. —

Hazánkban ma már a tarka marha tenyésztése nagy mértékben elterjedt s a legkülönbözőbb fajtájú színes marhákat látjuk egy-egy vidéken. Valamennyi Magyarországon tenyésztett tarka marha közül egy sem bír oly nagy fontossággal, mint a bonyhádi tarka marha, a melyet ugyyszólván saját honi fajtánknak nevezhetünk, miután itt már körülbelül 150 esztendő óta tenyésztik őket különösen a dunántúli Tolna vármegyében. E fajtát a múlt század közepe táján Tolnavármegye *Bonyhád* községébe

letelepült németajkú lakosok hozták magukkal s azóta tenyésztik és javítják folytonosan; különösen az utóbbi években szembe-tűnő a javulás e fajtánál, amit mutat az is, hogy a régebbi bonyhádi tarka marha átlagos magassága csak mintegy 130 cm.-nyi volt, a színben gya-

kori volt volt a füstös, kormos barna tarka; azonkívül a régi fajtának szőrözete is hosszú és durva volt, míg viszont a mai bonyhádi tarka marha magassága már felmegy 146—148 czm.-ig, színe a világos zsemlye színtől az élénk meggy pirosig megyen, fehérrel tarkázva, s e mellett a szőrözet finom, és rövid lett, a mi a finomabb fajtáknak szintén egyik ösmertető jele.

A bonyhádi fajta igen gyors fejlődésű, annyira, hogy az üszöket már éves koruktól fogva igázzák. Bonyhád vidékén hasznossága is nagy e fajtának, mert átlagos tejelési képességük évi átlagban körülbelül kétezer liter, sőt a teheneknek legalább 30—40%-a 2600—2800 liter tejet is megad évenként. A tej elég zsíros és átlag 30—32 liter tej ad egy kgr. vaját. A tehenek átlagos súlya 400 kgr. az éves üszöké pedig 200 kgr.

A bonyhádi fajta általánosan kedvelt, ami kitűnik ebből is. hogy a budapesti piacra hetenként körülbelül 50—60 db borjastehenet hoznak fel, a

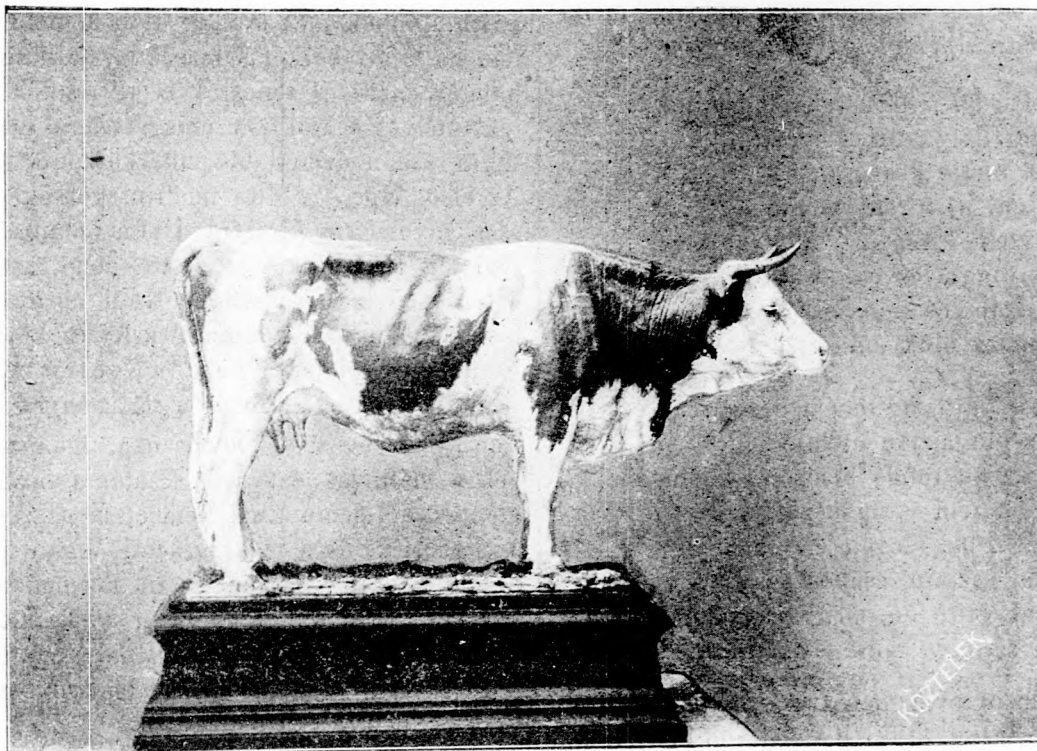
melyekért igen szívesen fizetnek a vevők egymásra 150—160 frtot, Mai képünkön egy bonyhádi fajta tehenet mutatunk be, amelyet Vastagh Géza festőművésznünk egy tehenről mintázott és a melynek szobra az ezredéves kiállítás mezőgazdasági csarnokában van bemutatva.

Szőlőaszalás. A szőlő legjövendelműzőbb volna úgy, ha gyümölcsül eladhatnánk, de ez nem mindenütt lehetséges. Ott, a hol a must vagy bor hitványabb minősége miatt csak csekély áron kel el, a friss szőlő eladása pedig bármi oknál fogva akadályozva van, lehetne a bajon segíteni a szőlőnek aszalt állapotban eladása által is, a mint az a külföldön divik. Ott a szőlőt deszkákon aszalják; a szárító-deszkákat, melyek leghelyesebben két láb szélesek s három láb hosszúak, a sorok közé helyezik el. Az így deszkára rakott szőlőt már pár nap mulva fordítják, úgy, hogy a deszka felé egy mási-

kat téve, mindkettőt mindenestől felfordítják s a most felülre került deszkát pedig eltávolítják. A szőlőaszalásnak ez a módja 2—3 hétig szokott tartani. Tekintve azonban azt, hogy a legtöbb szőlőkésőn érik, ősz felé, mikor az aszalást az esők miatt a nap melegével nem igen végeztethetjük,

mesterséges aszaláshoz kell folyamodni. Az aszaló melegét 30 R^o-ra kell emelni, a fürtöket aszalás után az édesítő ládába rakni, hol 2—3 napig maradnak a nedvesség egyenletes eloszlása végett. Ezekből kiszedve, a fürtöket már rendezni és ládába lehet rakni. Az aszalás ezen módja 8—10 napba kerül.

A drótféreg elleni védekezés. A drótféreg néha óriási kárt okoz a legkülönbözőbb növényekben s irtása mégis alig lehetséges. Most erre nézve a következő eljárást ajánlják: Az őszi vetés előtt, körülbelül július közepétől szeptember végéig tartó időben, a talaj mintegy 6—7 hüvelyk mélyen jól felszántandó és azután többször hengerelendő s ezen egyszerű eljárás éveken át következetesen keresztül viendő. Ebben az időben ugyanis a drótféreg lágy burokban van és ezért nyomással könnyen elpusztítható. Ebben az időben 3—4 hétig mint puhahéjú lárvá él csak a földben s a drótféreg azután fejlődik bogárrá, de még lágy burokban marad jövő tavaszig.

A bonyhádi tarka marha.

Az ezredév ünnepe.

A tiszafüredi ünnep.

Tiszafüreden a mult héten leplezték le a Tass és Szaboles honfoglaló vezérek emlékére emelt diszes emlékműveket. Az ünnepre Budapestről Zsilinszky Mihály államtitkár vezetése alatt nagy és előkelő társaság rándult le.

A leleplezésnél Lipsey Ádám a város szülötte mondott nagy szabásu beszédet, utána pedig Tariczky plébános beszélt, elmondván a Tass és Szaboles vezérek emlékére állított szobor történetét, Miliesz Béla pedig a szobor talapzatánál levő mélyedésbe elhelyezte ama hires csata helyekről hozott földet, a hová innen indultak el 1848-ban a honvédek.

Ezután Pósa Lajos jeles költőnk szavalta el nagy hatással pompás alkalmi költeményét, melynek két utolsó strófája így szól:

Pihen a kard . . . PihenjeteK elődink,
Kik örököül hagyátok e hazát;
Neveteket ölelje koszoru,
Csókolja dal uj ezredéven át.
Én nemzetem, tiszaparti magyar nép,
Borítsd virággal ez emlékkövet!
Tass és Szaboles honszerző nyomdokán
Viraszszon az örök emlékezet!

Tudjátok-e, mit zug-bug a Tisza?
Azt zugja-bugja, ide hallani:
„Itt van az én rengő bölesöm, koporsóm:
Gyöngyös vizem virágos partjai!
Ne halljátok az idegen világnak
Aranynyal biztató, csábos szavát!
Maradjatok mint én, sirig magyarnak!
Szeressétek ugy, mint én, a hazát!”

Az emlékoszloptól a menet a temetőbe vonult, a hol Kiss Pál 1848—49-iki honvédtábornok sír-emlékét leplezték le. Itt Diószeghy Mihály ref. lelkész mondott lelkes beszédet. Az ünnepségen ott volt az elhunyt tábornok fia Kiss Pál is. Az ünnepséget fényes lakoma követte.

A kiállítás vendégei.

Mult héten a kiállításnak magas vendége volt. *Vasary* Kolos herezegprimás látogatta meg a történelmi csoportot, amiben eddig betegsége gátolta. A herezegprimás dr. Czobor Béla főrendező vezetése mellett alaposan végignézte ezt a gyönyörű kiállítást, s a legnagyobb meglepődésének adva kifejezést, a bejáratnál összesereglett közönség zajos éljenzése közben ellhajtatott a kiállításból.

Belgrádi értesítések szerint *Sándor* szerb király is meglátogatja kiállításunkat, még pedig a Vaskapu megnyitása után, októberben. Ez alkalommal remélhetőleg több fejedelmi vendége is lesz kiállításunknak.

A szerb lakodalom.

A kiállítás falujában időről időre a népszokásokat és ünnepélyeket is bemutatják eredetiben. A mult héten a szerb lakodalmat mutatták be. Valóságos lakodalom volt ez. A Mokrinról érkezett lakodalmas nép szerb dalokat énekelve vonult a nyugati pályaudvartól a barakkok felé. Az egészséges, izmos férfiak, szemrevaló menyecskék és leányok nagy feltűnést keltettek.

Reggel 8 órakor a lakodalmas nép a kiállításba vonult a szerb házba s átvette a menyasszonyt. Az I. főkapunál kocsikba ültek és a gyárutezai anyakönyvvezetői hivatalba hajtottak, az anyakönyvvezető összeadta Baisavszky Dusánt Luvadzsin Ivánkával. Ennek megtörténte után a menet a kiállítás felé hajtatott bokrétás kocsikon, sallangós lovakon, hangos ének- és zeneszóval. 12 órakor ebédhez ültek, melyet a kiállítás igazgatósága adott tiszteletükre s a melyen több pohárköszöntőt is mondtak. Az elsőt Knezsev Mita mokrini községi bíró mondta szerb nyelven a királyra. Utána Domba László községi jegyző a kormányt éltette, megköszönvén, hogy ezt a szép ünnepséget lehetővé tette, azután a kiállítás igazgatóságát köszöntötte fel és körükben megjelent képviselőjét. Erre ujra Knezsev Mita kelt fel, poharát a fiatal párra és a násznagyra üritvén.

Ebéd végeztével a násznép, kalauzok kíséretével, a kiállítást nézte meg. Ezután a jászház udvarára mentek, hol bemutatták nemzeti tánczaikat: a kólót, szaljanesicát és a madzsaracot. Vigan jártak egész hatodfél óráig, mikor aztán körmenetre indultak kocsikon. Hét óra tájban már a barakk felé vették utjokat, mert egyik részök még az esti vonattal hazautazott. Másnap az ifju házások egyházilag is összekeltek.

Képünkhöz.

Ez alkalommal a kiállítási barakkok hálólhelyiségét mutatjuk be olvasóinknak. Többen már bizonyosan tapasztalat után is ismerik ezeket a barakkhelyiségeket, amelyek egészen a katonai szükségszállások mintájára vannak berendezve, azonban ezeknél jóval több kényelemmel. A felránduló földmivelő nép, akiket ide beszállásolnak, a legnagyobb tisztasággal és renddel találkozik itt. Aki ezt a kis képet megnézi, meggyőződhetik arról, hogy ilyen barakkban való elszállásolástól még finyásabb természetű embernek sincs mit idegenkednie. Mint-hogy szeptember és október hóra még igen sok tömeges felrándulás van bejelentve, jól teszik azok, akik csoportos felrándulást terveznek és a barakkokban akarnak elszállásoltatni, ha tervüket a kiállítás igazgatóságánál már most bejelentik.

Milanói leány.

MULATTATÓ.

Beteg az én szívem...

Beteg az én szívem, beteg az én lelkem
Búra hajolt napom, hervad az életem,
Mint az árva virág, melyet ki sem ápol
Tengődik, sanyarog, elhervad magától.

Voltam én is boldog, de már annak vége,
Nincs többé szívemnek se napja, se éje,
Szerelem égeti szívemet, lelkemet,
Szánd meg óh magas ég, én szegény fejemet.

Virágh Sándor.

Kétféle orvosság.

Elmondok két történetkét. Mind a kettőnek a tárgya ugyanaz, csak hogy az első a mai világban folyt le, a másik a régibb időkben. Azért hát elbeszélem két ezim alatt.

I. A becsület.

A Terecskeyek csudálatosan elszegényedtek; a híres gazdag család sarjai közül utoljára már kocsisok is kerültek ki, mivel hogy az elszaporodott Terecskeyeknek hat vármegye sem tudott volna kenyeret adni. (Már t. i. a vármegye husosfazékjából.)

Egyedül a saápi Terecskeyeknek volt még szilárd talaj a lábuk alatt, egyezer hold tehermentes, első osztályu szántóföld. Ennek a birtoknak épségét az öreg Terecskey Andris vaskezzei őrizték meg három fia s ezek között főképpen az Elek urfi támadásai ellen, a ki akkoriban Budapesten gavalléroskodott.

A másik kettő otthon lebzselt, vagy a hogy ők mondták: gazdálkodtak. Az egyik elkezdve az alispántól az utolsó esküdtig, bruder és jóbarát volt az egész vármegyével. Valóságos mintaképe a szeretetre méltó, mindenre kész, jó ezimborának, a miben a magyar gavallért senki fia nem utánozhatja egész világon. Ezt a legközelebbi üresedésnél megteszik főszolgabirónak.

A másik fiúnak már előkelőbb hajlamai voltak, az emberek helyett inkább lovakkal meg agarakkal szeretett barátkozni. Ezen hajlamai a magasabb körökbe nyitottak utat neki. Ebből majd képviselő lesz.

A harmadik fiu valamelyik miniszteriumba jutott

be. Jó képü, ügyes fiu volt, az asszonyok bolondultak érte; ebből lesz bizonyosan a legnagyobb ur. (Vagy a legnagyobb koldus.)

Szóval az ősi fészekből mégis csak könnyebb a kirepülés; van még jövője ennek a családnak, míg az az 1000 hold földeske egy tagban marad.

Volt is rá gondja az öreg urnak, hogy a birtok épsége egy hajszálnyi esorbát sem szenvedjen, abban feküdt még a család talizmánja.

Hanem egyszerre csak nagy megpróbáltatások következtek. Eljött a követválasztás ideje s az agarász Terecskeyt nagy lelkesedéssel felléptették képviselőnek. Már pedig tudvalevő, hogy az ilyen lelkesedést táplálni szükséges, ehhez a műtéthez pedig pénz kell, még pedig átkozottul sok pénz. Szerencsére erre már régóta készült az öreg Terecskey. Tíz darab ropogós ezrest számolt le a fiu markába s ezt mondta.

„Ha ennyivel egy Terecskey nem tudja magát megválasztatni, akkor jobban teszi, ha beáll tengeri esősznek.“

A miben bölesen igaza is volt. Csakhogy az a 10 ezres elégtelennek bizonyult: mire a választók igazában melegedni kezdtek volna, akkorra nem maradt abból egy piczula sem. A jelölt kétségbeesetten könyörgött az apjának, 5 darab ezres biztosítaná a sikert.

„Egy garast sem!“

„Csufosan megbukom.“

„Láttam már én bukott jelölteket, a kikből igen jó családapák váltak.“

„Főbe lövöm magam.“

„Azzal csak magadban teszel kárt, az adósság a familiát károsítaná meg, azt pedig én nem engedem.“

A delog vége az volt, hogy az agarász Terecskey nagy többséggel megbukott; visszatérhetett az agaraihoz, de legalább a birtok egy garassal sem lett megterhelve.

Nemsokára rá a ezimborázó Terecskey rájött arra, hogy unalmas az embernek magánosan bevárni az üresedést, tekintve különösen azt, hogy a vármegyében valamennyi szolgabiró ritka jó egészségnek örvendett. Az ember egész bátorsággal rá ér arra, hogy megházasodjék. Csakhogy ez nem megy olyan könnyen; a ki egy Boross leányt akar feleségül venni, annak külön porta, külön fogat, meg külön bugyelláris kellene. Ezekre pedig azt mondta az öreg, hogy nem ad! Ha szeret a leány, hozzád jön így is, nálam is urak lehettek, hanem mig én élek, nem osztozunk.“

Hiába volt minden könyörgés, egy hajszálnyit sem engedett az elvéből. (Hej! nagy eszü ember volt az öreg ur.) Természetesen a házasság annyiban maradt.

Egy napon azután minden hiradás nélkül hazatért a harmadik fiu, az Elek urfi. Rövidesen előállott

vele, hogy nagy dologban utazik, szüksége volna az osztályrészre.

„Abból ugyan egy körömnýt sem kapsz, míg én élek“, volt rá a válasz.

„Az egész életem, az egész sorsom koczkán forog!“

„Hallottam már én ennél nagyobb szavakat is, azért mégis megvagyunk, mert a terecskei birtok ugy áll itt a lábunk alatt, a hogy a nagyapámtól átvettem. Ebből, míg én élek, egy fél telek alját sem hasitanak ki.“

Végre a fiu előhozakodott vele.

„A becsületed van szóban, kártyán vesztettem...“

Erre azt mondta a zsarnok, szigoru Terecskey András.

„Az már más! Mit vesztettél?“

„Nagy uri társaság sodort el, örült voltam... Negyvenezer forintot...“

„Mintegy. Tönkre megyünk, de senki ne mondja, hogy egy Terecskey fiu becsületlen volt.“

A mit mondott az öreg Terecskey, az beteljesedett. A fiu kilábalta ugyan a becsületbeli ügyéből, de a birtok sohasem lábalta ki többet a 40 ezer forint teher alul. Nemsokára az az utolsó darab föld is megmozgott a Terecskey család alatt s ma már, a mint hallom, a nagyra látó agarász Terecskey is utbiztosi állásra szállította le igényeit.

— Hát ez a becsületnek egyikféle orvoslása volt a mai recept szerint. Nézzük most, hogy a régiebb időkben, hogy kurálták ki ezt a betegséget.

II. A deres.

Barbár intézmény volt, az bizonyos, de valami-kor nagy rendet lehetett vele tartani. Bizonyította ezt az öreg Bokry Ferencz, a kinek az udvarán napirenden voltak a deresre huzatások, azért — tudja Isten, hogy, hogy nem — de mindenki meg volt elégedve a sorsával.

Legközelebbi viszonyban állott a deressel Kasza uram.

Az ő kezébe volt letéve az a fontos hivatás,

hogy minden megbüntettetnek pontosan kiszolgáltatás-sék az a porezió, a mit a büntető paragrafus reá mért. Fontos és nagy bizalmu állás volt ez, tántorít-hatlan jellemet feltételezett. Meg is felelt ennek Kasza uram, rendületlen becsülettel számlálta ei azokat a 12-es s 24-es vesszőütéseket, a miket a földl gondviselés osztogatott.

Most is ott ül a tisztos férfiu — hivatalos méltóságának megfelelően — az asztal végén, mely körül ezuttal diszes társaság foglal helyet. Kasza uramnak minden figyelme a földes ur arczára irányult. Valami sötét ráncz volt ott keletkezőben, a mit az ő gyakorlott szemei azonnal észrevettek. „No most mindjárt leüt a menykő — gondolta magában, csak az a kérdés, kit fogja sujtani.“ Mindjárt megtudták

azt is; valami esuda módra készített sütemény került az asztalra, az ujonnan hozott francia szakács remeke volt az, de már akárhonnét vette a tudományát, magyar gyomor azzal a műterméssel nem tudott még barátkozni. Az öreg Bokry dühösen babrálta a villájával a ki-mondhatatlant.

„Ki sütötte ezt?“

„Linné ur.“
Igy hívták az ebadtszakácsát.

„Huszonnégyet neki!“

Kasza uram csendesen felállt s kiment. Rövid idő mulva kinyílt az ajtó s egy elhizott emberke gurult be rajta, kezében egy nagy fakanál, hófehér sapka a fején s kötő előtte, azon módon, a hogy művészetét a konyhában gyakorolta. A boldogtalan férfiu kétségbeesetten vágta magát térdre Bokry előtt.

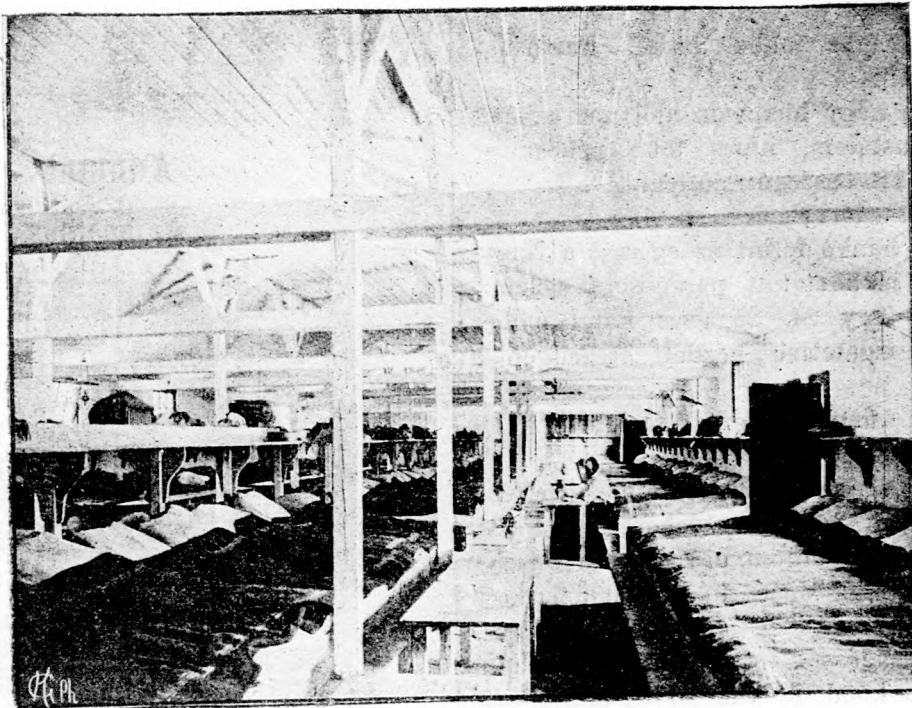
„Nagyságos Uram — irgalom! Le akarnak huzatni! Én azt egy perczig sem élem tul, nem vagyok hozzá szokva, — én abba belehalok!“

S a kezeit kezdte csókolni az öreg urnak.

„Jól van — szölt ez. Hát elengedém a derest egy feltétel alatt: ha megeszi kend a sütetét az utolsó morzsáig.“

Volt még a tálban hat emberre való jócskán.

A szerencsétlen szakács elborzadt, de azután szeméit behunyva, a kezében levő kanállal hozzáfogott a kanalozáshoz. Kékült, zöldült bele, lehetetlen

A barakkok hálótermei.

volt meg nem szánni, hanem az öreg ur nem ismert irgalmat, egy kanállal sem engedett el.

Mikor aztán a szakács elkészült a süteményével, Bokry Ferencz egy százast nyomott a markába.

„Máskor jobban vigyázzon kend. Most elmehet.“

A társaság kitűnően mulatott az eseten, a mi a háziurat is jó kedvre hangolta. Hiába, étkezés közben születnek meg a jó ötletek.

Az ebéd vége felé (mert teljesen vége soha sincs), az öreg ur kitekintett az ablakon.

„Kasza uram, a Mózes kint ácsorog, jöjjön be a Mózes.“

Rá egy perez mulva Kasza uram egy kaftános zsidót tuszálta be a szobába.

„No Mózes, hát rá gondolta magát, hogy megvegye az özbört?“ (10 éve alkudott vele az öreg ur egy lyukas özbőr fölött.)

„Nem adhatok érte többet három huszsnál, könyörgöm alássan.“

„Már pedig én négy huszason alól nem adom.“

„Nem lehet instálom, nincs több pénzem — magam is azért a kis összegért jöttem.“

„Miféle kis összegért?“

„Csekély száz bankó forint az egész; a Nagyságos urfieskának méltóztatott paranesolni velem.“

Ezen szavakra egy 24—25 éves fiatal ember mélyen elpirult s izgatottan kezdett feszengeni a székén.

„Kend az én fiamnak száz forintot adott kölesön?“

„Bizony Isten el sem jöttem volna érte, ha éppen erre felé nem járok,“ védekezett a Mózes. Kártyaadósság volt, könyörgöm, úgy mondta a nagyságos urfieska s az öreg Mózes tudja már azt, hogy mit tesz ez az urak között.“

„Hm... kártyaadósság — és kend kisegítette a fiamat. Hát fogja kend, itt van 10 frt, ennyit kap a fiam minden hónapban; ezután kend kapja, míg kvittek nem lesznek. Így ni! — és most Kasza uram, tizenkettőt a Mózesnek.“

Erre a fiatal ember elsápadva ugrott fel.

„Apám kérem, ezzel engem sért meg. Ez komoly dolog: az én becsületbeli ügyem.“

„A te ügyed! Annál jobb. Kasza uram, tizenkettőt a Jancsi urfinak!“

Bizony a nagyságos urfinak a diszes vendég-sereg szemeláttára irgalmatlanul beadták az orvosságot, — minden könyörgés hasztalan volt.

És még azt sem lehet állítani, hogy ez a vastag orvosság nem használt volna. Én legalább úgy tudom, hogy a Jancsi urfi nemesak egyik elsőrangú, köztisztviselőben álló tisztviselő lett, hanem birtokviszonyai is mindig a legrendezettebbek voltak, míg szemét be nem hunyta s az ősi birtokból a késői unokák kártyára tett becsületüket kezdték eligazítani. Akkor már nem állott fenn a deres. Hja, de hát változott idők, változott felfogások.

Buday Barnabás.

A milanói leány.

Képpel a 9. lapon.

Olaszország örökké mosolygó kék ege nemesak pompás délszaki növényeket termel, hanem ami még ezeknél is becsesebb: szép leányokat is. Olaszország szép nőiről ismeretes, de még ezek között is elsőbbségre tartanak számot a milanói százszor szépek. Szénfekete haj, ragyogó, karbunkulus szemek, eperpiros ajkak, hófehér fogsor... mi kell még ennél több, hogy a szenvedélyes olasznak minden véreseppje a szívébe vándoroljon. De bizony, még ilyen magunk fajta csendesvérű pusztai ember is hamisul pislant erre a minden ízében fiatal erőt, üdéséget s szépséget sugárzó leánykára, s kettőt sem kiáltanánk ijedtünkben, ha a nyomdafesték megelevenednék s élő valósággá változnék ez a kedves képecske.

Adomák.

Az appetitus.

Orvos. No csak menjen haza maga, Sára asszony és készítsen férjének jó csirkelevest! Ha jó appetitussal eszi, akkor még lehet reménység az életéhez.

Sára asszony. Hiszen a csirkeleves meglehetne, instálom a doktor uram, mer' vóna egynéhány lábás jószágom, hanem azt az appetitust nem tudom, hogy hol kell megvásárolni.

Okát adta.

Sirt, jajgatott a palóc felesége temetésén; szép szó, részvét, vigasztalás le nem esítette. Csodálkoztak, hogy vehet józan ember annyira szívébe egy asszonyt.

— Ugyan koma — mondja végre Partó Gusztó — ha megtörtént, meg van törtéve, kap még kigyel-med asszonyt hatot is!

— Kapok, kapok — siránkozik a gyászoló —

de ilyet nem, a ki így hozzám legyek kötve, szokva, üthetted azt, rughattad azt, meg se jajdult, fel se vette.

Nem maradt adós.

A patikába küld a kötélverő, a kinek lakásában sok volt az egér és patkány, hogy kérjen valami erős patkányirtó szert. A patyikus azonban nem adott, mert mind mondá, attól tart, hogy a kötélverő meg találja magát mérgezni.

Egy idő múlva kötélre volt szüksége a patyikusnak. Átküld a kötélverőhöz, hogy adjon neki egy szál erős kötelet. Mire visszaüzent a kötélverő, hogy ő bizony nem ad neki kötelet, mert attól tart, hogy a patyikus uram fel találja magát vele akasztani.

Apróságok.

Andrássyról érdekes adomát elevenitenek föl. Ferencz József király 1873-ban ünnepelte a huszonöt éves évfordulóját annak, hogy I. Miklós orosz czár Győr ostrománál kitüntette őt az orosz Szent-György-rendjellel. Kirezew akkor adjutánsa volt Konstantin nagyhercegnek s mint ilyen urával Bécsbe utazott, hogy Ferencz József királynak Miklós czár szerencsekívánatait tolmácsolják.

— Ausztriában sok minden megváltozott — mondá a czárnak Konstantin herceg; — ma a magyarok kerekedtek fölül, Andrássy, akit 1848-ban üldöztetett az osztrák kormány, tartja a hatalmat a kezében.

— Mindegy — mondá a czár — mégis el kell menned.

A herceg csakugyan elutazott Bécsbe s egy napon audienciát adott Schönbrunnban, ahol lakott. Az első aki megjelent, Andrássy Gyula gr. volt. Mikor bemutatták neki Kirezewet, Andrássy kezét fogott vele s a következőket mondta:

— Huszonöt évvel ezelőtt ellenségek voltunk. A magyarok jól verkedtek, sőt reményük volt, hogy győznek is, de Miklós czár beledobta kardját a mérlegbe. Nem voltunk elég erősek, hogy ezzel az ellenséggel is szembeszálljunk. Ezért az emlékéért egyikünknek sem kell magunkat szégyelnünk.

Ezzel még egyszer megrázta Kirezew kezét.

Rodostó. Ismerjük ezt a várost, ahol II. Rákóczi Ferencz erdélyi fejedelem élte le utolsó bus napjait és egykori hü kísérelője: Mikes Kelemen „hallgatta egyedül a tenger mormolását.“ Itt ütötték föl tanyájukat a nagy magyar idők száműzöttjei, a bujdosók — s itt lehelte ki lelkét, távoli hazájára gondolva, II. Rákóczi Ferencz. Voltak idők, midőn Rodostó a magyar hazafiság kegyeletének Mekkája volt. Ide zárandokoltak, különösen a mult század végen, hogy fölkeressék a hazátlanul meghaltak sirjait s kutas-

sanak kegyeletos emlékei után. Ujabbi időben Rodostót nagyon kevesen látogatják. Magyar ember 1862 óta nem járt ott. Jelenleg nincs élő magyar ember, aki II. Rákóczi Ferencz török földön birt palotáját a maga valóságában látta volna. Az utolsók Henszlmann Imre és Kubinyi voltak, együtt keresték fel Rodostót annak idején, a magyar tudományos akadémia megbízásából. E város mintegy huszonöt mértföldnyire fekszik Konstantinápolytól, feleuton a török főváros és Gallipoli között. Magának a városnak éppen olyan fekvése van, amint azt Mikes leírja. Thaly Kálmán egyik előadásában elmondta, hogy Rákóczi fejedelem számára annak idejében egy egész örmény utcát vett meg a török porta. A fejedelem udvartartása az örmény nép közepette is élt s élénk nyomokat hagyott maga után. Egy kilenczvenöt éves öreg örmény ember elmondta Thalynek, hogy gyermekkorában látta a fejedelem portáját, mely fényes volt, mint a szultáné. Rodostóban mindössze még tiz Rákóczi-féle ház van meg az eredeti állapotban. A fejedelem hajdani kertjei most a különböző felekezetek temetőhelyéül szolgálnak. A Rákóczi-kápolnája maiglan megmaradt eredeti alakjában; ott van még a régi diszes karosszék is, melyben a fejedelem hajdan az isteni tiszteletet végig hallgatta. A rodostói török lakosság még most sem tudja, hogy a városrészt, — melyben valamikor a száműzött fejedelem udvartartott — már visszazállt az ottomán államra! A „magyarok birtokának“ tartják még ma is azokat a kerteket és szántóföldeket s nem engedik meg, hogy bárki is bitorolni merje azokat. Ez az oka, hogy a paloták nagyobbbrészt lakatlanok s a szántóföldek is parlagon hevernek.

Fiakkeres-iskola van Párisban. A fiakkeres-iskola a Montmartre-domb mögött van és a tanfolyam egy hónapig tart. A párisiak már néhány nap alatt végzik az iskolát. Naponta hatszáz növendék gyakorol az iskola porondján; délelőtt 8 órától 11-ig és délután 2—5 óráig tart az oktatás, amely elméleti és gyakorlati. Az elméleti főleg a helyi ismeretekre vonatkozik; a növendékeknek pontosan meg kell ismerniök Páris környékét; különösen a pályaudvarok, a miniszteriumok, kórházak, színházak, nagy áruházak és a fogházak hollétét kell jól tudnia a fiakkeresnek. A „közigazgatási jogból“ is megtanulja azt, amit egy bérkocsisnak tudnia kell. A gyakorlati oktatáshoz persze koci és ló is kell. Az iskola lova, Lujza, igen derék állat, és szinte maga is magyaráz, annyira hallgat a szóra. Nyugodtan türi, hogy a befogást gyakorolják vele és az utcai balesetek mindenféle fajainak szinlelésébe is szívesen megy bele. Lujzán már ezernyolekszáz kocsijelölt nyerte „kiképeztetését.“ A kísérleti koci arról hires, hogy már Boulanger tábornok és Herz Kornéliusz is ült benne. Ki tudja, hogy a budapesti fiakkereseket hol tanítják ki?

LEVELES-SZEKRÉNY.

2305. sz. e'öfzető. Hogy a jó tejelő tehén után nyert vaj össze nem állítható, annak oka bizonyosan a hiányos takarmányozás; adjon naponként korpát az állatnak. Másik kérdésére igen bajos válaszolni. A rablást a méheknél megakadályozhatja, ha a röplukat estefelé mikor már a dolgozó méhek azon bevonultak, elzárja és az idegen méheket elpusztítja.

Zachár László urnak. Ha a szóban forgó házhelyet ölenként, hanem a mint mondja átlagban adta el, akkor bizony nyugodjék bele a dologba a mint van, mert a pörrel sem változtathat a dolgon. Hát ha kisebb lett volna a terület ugyanennyi öllel, nem-e azt állítaná Ön is, hogy nem négyszögenként, hanem, átlagban adta el, s nem felelős a hiányért sem többletért. A mi az egyiknek jogos, legyen az a másiknak is ép olyan.

Lusztig Pál urnak. Az április—szept.-i számok ára 1 frt. A honszerzőké 20 kr. Ha az összeget beküldi, a lapokat s a honszerzőket megkapja.

Buday Ferencz urnak. A szóban forgó összeget jogosan követelheti; bizzon meg egy ügyes ügyvédet a dologgal.

Stefanik Pál urnak. A sorsjegyeknek árfolyamát bármely napilapban megtalálja. Az egyes sorsjegyek sorsolási idejének jegyzékét lejártukig, postai uton küldjük meg.

K. L. Komárom, M. J. B.-Szent-Tamás, K. J. Gyöngyös, K. K. B. Gyarmat, S. F. Ruttká, Zs. L. Orosháza, B. A. Palicsfürdő, L. Gy. V. K. Sorsjegyeik nem huzattak ki.

T. J. urnak. Azt a katonát, akiről kisül, hogy okmányt hamisított, mindenképp előtt is lefokozzák, még pedig, ha altiszt volt, közlegényné. Azután becsukják; két, három évi sőt hosszabb időre terjedő fogságot is kaphat. Valószínű, hogy ezek a következmények a jelen esetben sem maradnak el.

Páli József és Tamás Sándor uraknak. Levelüket áttettük a kölesönös biztosító szövetkezetnek, a mely a biztosítás módzatait levélben fogja önökkel tudatni.

Mátyás Péter urnak. Terményeit nagyban a Magyar Gazdák Szövetkezete útján értékesítheti. Tessék a szövetkezetnek megírni, mit és mennyit ohajt eladni. A szövetkezet címét megtalálja hirdetéseink között: A Honszerzőket elküldöttük.

B. A. urnak, Várpalota. Tessék tudatni pontos címét, mert levelünket az elégtelen címzés miatt visszaküldte a pósta.

Budapesti piaci árak.

Budapest, szeptember hó 19-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendő.) Buza 79—81 kg. *tiszavidéki* 6.90 frttól 7.10 frtig, *pestvidéki* 7.00 frttól 7.10 frtig, *fehértmegyei* 7.00 frttól 7.20 frtig, *bácskai* 7.10 frttól 7.25 frtig, *bánsági* 6.85 frttól 7.50 forintig.

Rozs 70—72 kg. 6.05 frttól 6.20 frtig.
Árpa: *takarmányrak* 60—62 kg. 4.20 forinttól 4.50 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 5.20 frttól 5.90 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 6.40 frttól 7.50 frtig.
Zab 39—41 kg. 5.28 frttól 5.50 frtig.
Tengeri 78—82 kg. 3.50 frttól 3.65 frtig.

Liszt ára 100 kgként.

Sz.:	0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	11.40	11.00	10.40	10.00	9.50	8.90	8.60	6.90	5.10.

Buzakorpa, finom 3.40—4.60, durva 3.40—4.60 frt. zsákkal együtt.

Egyéb magvak: *vörös lóhere erdélyi*: 26—32 frt; *lucerna* 35—42 frt; *baltaczim* 9—9½ frt; *takarmányrépa* 22—25 frt; *mák* 16.00—17 frt; *braszi bükköny* 4.75—5.00 forint; *bab fehér nagyszemű* 7.50—8.00 frt. — *törpe* 7.25—8.50 frt, *tarka* 6.—6.50 frt; *lencse* 8—12 frt, *borsó* 8.50—9.50 frt. *Köles* 5.25—5.50 forint, *Kendermag* 8.75—9.25 frt. *Repeze*: 9.50—10.20.

Marhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 290—320 frtig; *középmínőségűért* 260—285 frtig; *gyenge minőségűért* 240—240 frtig; *hízott magyar ökörért* mm.-ként élősúlyban 28—32½ frtig, *hízott tarka ökörért* 25—31.00 frtig. *Fejős tehén, magyar fajta* 65—90 frtig, *arka* 70—125 frtig darabonként. *Élő borju* 1 kgr., élősúlyért fizetnek minőség szerint 39—50 krt. *Vágott borju* 1 kgr. hussúlyért fizetnek 42—58 kr.

Juhvásár: *hízott ürü* páronként 17.00—18.00 frt, *feljavított juh* 11.50—13. frt, *kiverő juh* 7.15 frt.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 320—380 kilogr. nehéz sertésért 54—55 kr., *vidéki sertés* könnyű páronként 250 kilóig 38—41 kr.

Baromfivásár. Lud páronként 3.30—5.40 krig, *kaesa* 1.80—3.40 krig, *tyuk* 1.30—1.50 krig, *csirke* 70—1.20 krig, *kappan* 1.90—2.80 pulyka 3.00—4.90 krajezárig.

Takarmányvásár. *Réti széna* 2.00—2.90 frt, *muhar* 1.80—2.90 frt, *zsupszalma* 1.50—1.80 frt, *alomszalma* 1.30—1.60 frt.

Vegyesek. *Tojás* forintonként 50—60 darab. *Szalonna* 45—48 kr. *Vaj* Ia. 80—160 kr., *Ila.* 70—120 kr. *Olvasztott vaj* 60—100 kr. *Méz sárga csurgatott* 26—30 kr. *Viaszk* 1.45—1.65 kr.

Műtrágyák. *Thomas-salak* 18—20% 2.80—3.40 frt. *Kálitrágya* 20—22% 2.75—3.00 frt. *Vasgálicz* Ia. 3.40—3.75 frt, *Vasgálicz* Ila. 2.75—3.25 frt. *Rézagálicz* 24.—25.— frt. (100 krgként 50 kgos Budapestben.)

Kwizda-féle

Restitutionsfluid

cs. és k. kiz. szab. mosóvíz lovaknak.

Egy palaezkkal frt 1.10

o. é. több mint 30 év óta

udvari istállóban valamint katonai és polgári nagyobb istállóban is, használatban; nagyobb erőfeszítések előtt és után erősítésül; továbbá ficzomodások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képesíti a lovat kiváló teljesítményekre idomításnál.

Valódi csakis akkor, ha a fenti védjeggyel van ellátva. Kapható minden gyógyszer-tárában és drogueriában.

Főraktár: Kwizda Ferencz János

Cs. és k. oszt.-magy. és román kir. udv. szállító kerületi gyógyszer-tárában, Kornenburg, Bécs mellett.

ORSZÁGOS MAGYAR KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrassy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Dessewffy Aristid, Komjáthy Béla, Péczy Tamás, Püspöky Emil, Rabinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szonyi Zsigmond. Sztáray István gróf, Teleki Sándor gróf.
Vezérigazgató: Szonyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint hiven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmány és termények (szalmás eleség)

biztosítása szintén a legkedvezőbb feltételek mellett eszközölhető. A díjak itt is a lehető legmérsékeltetebbek

Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélkül a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal terményeiket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az **igazgatóság Budapestben**, (József-körut 8. sz.) és a **vidéken létesített ügynökségek**.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzügyintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás 14 nap alatt.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díj-talan. Beküldendő csak a telekkönyvi kivonat, kataszterív. Konvertálás bélyeg- és illetékmentes. Cím:

Ingatlan- és Jelzálog- Forgalmi-Intézet.

Budapest, Váci-körut 39. sz.
Legnagyobb Ingatlan és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

Igen érdekes regények

leszállított áron.

Bonda Miklós.

Írta: Virág Gyula. Ára portómentesen megküldve 40 krajczár.

Mi a szerelem?

Írta: Bodrogi Lajos. Ára portómentesen megküldve 40 kr.

EGY CSODAEMBER KALANDJAI.

Írta: Canon Doyle, fordította: Fáy J. Béla. Ára portómentesen megküldve 40 kr.

A malom története.

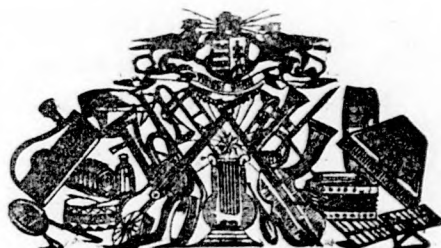
Írta: Sudermann. Ára portómentesen megküldve 40 kr.

Angyal és ördög.

Írta: Mathers Heien. Ára portómentesen megküldve 40 kr.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában:
BUDAPEST, (Köztelek).

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, esász. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utcza 5.

Ajánlja saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint kitűnő hangú czimbalmaikat.

Községi és tüzoltói zenekarok felszereléséhez szükséges fuvóhangszerek a legjutányosabb árban és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becsereztetnek. Erős orgonahangú harmonikákból külön árjegyzék kérendő.

Iskola hegedűk 3frttól felfelé.

Községi dobok

KÜHNE E. Mosonban

Magyarország legrégebb gazdasági gépgyára
(1856)

Ajánlja 40 év óta általán elismert és több mint 17.000 példányban elterjedt

sorvetőgépeit

sík és hegyes talajra.

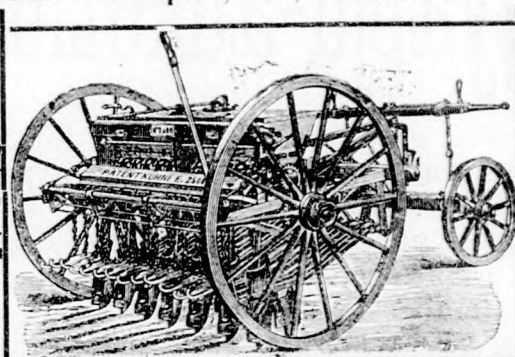
Egyedüli gyártása a szab. Laacke-féle szántóföld és rét boronálónak (25-féle nagyságban).

Ventzki-féle szab. takarmányfüllesztők. Új hengerek. Sack-féle ekék minden nagyságban. 2, 3 és 4-vasú ekék bármily talajviszonyokhoz. Rosták (magtárrosta 33 frt). Konkolyozók, morzsolók, szeeskavágók stb.

Új! Czirokeseplőgép. Új!

OLCSÓ LÓHERÉ MAGFEJTŐ-GÉPEK.

Főraktár: Budapest, VI., Váci-körut 57 a.

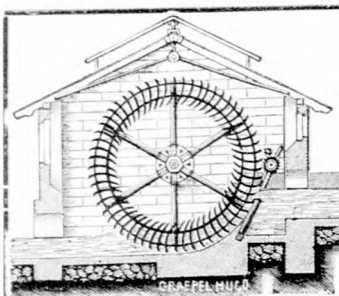
Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utcza 31. Váci-körut sarok.

Ajánlunk:

ŐSZI VETÉSRE

legkitűnőbb minőségű luczernát, lóherét, biborherét, őszi borsót, téli bükkönnyt, homok-bükkönnyt, Szent-János-rozsot, káposzta-repezét.

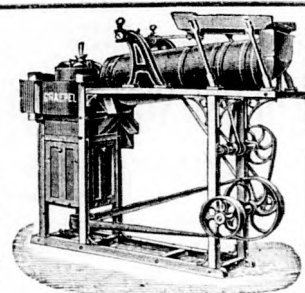
Alapszabályt, üzleti értesítőt kívánatra bérmentve küldünk.

Vizikerekek, turbinák, gőzgépek, gőzkazánok minden nagyságban örlő-malmok és egyéb ipartelepek üzeméhez

Örlőmalmok, vámmalmok

berendezését és átalakítását a legjobb rendszer szerint elvállal

Graepel Hugó, gépgyáros

BUDAPEST, V. ker., Külső váczi-ut 46. szám.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Kurcz Lipót és Társa

photocinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirály-utca 13.

Készít:

mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

Clichéket

Chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-typia, fametszet stb. utján.

Térképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosítottak.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

Csak 2 frt 60 kr!

Nickel rem. erős zsebóra, szépen díszített tokkal másodpercz mutatóval 2 frt 60 kr. nickel rem. zsebóra, zománcz-számlappal másodpercz mutatóval, minden 25—30 órában felhuzandó, kitűnő szerkezetű 3 frt 20 kr., nickel rem. zsebóra, művészileg vésett tokkal, másodpercz mutatóval, legfinomabb 4 frt 10 kr. — Tula rem. zsebóra 5 frt. Mindez egyedül

KUN IMRE,

műorás- és ékszerésztől szereshető be

Budapest, Dob-utca 72.

Minden arany- és ezüstáru hallatlan olcsó áron, 5 pár nehéz ezüst evőeszköz 7 frt, 14 karátos aranygyűrűk 2 frt 40 és felebb. Arany női rem.-óra 13 frt és felebb. Ezüst rem. zsebóra 6 frt, kettős fedéllel 8 frt és felebb. Arany gyermekfülbevaló 1 frt 60 és felebb. Ezüst lánczok 2 frt és felebb. Ébresztő óra 2 frt. A nálam vásárolt áruk jóságáért és valódiságáért **10 évi írásbeli jótállást** nyujtok. Javítások 2 évi jótállással. Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A budapesti

gyapju-aukcziók

ez idei első sorozata július hó 8-án megindult. Árverési raktár gyanánt a m. kir. államvasutak dunaparti tehérpályaudvarának egy helyisége szolgál. Az ezen raktárba ezimzett és szeptember hó 30-ig eladott gyapjuk után sem raktárbér, sem raktárhoz való szállítási beraktározási és mérlegelési díj nem számíttatik. Azonfelül ezen gyapjak szállítási díjkezdvezményekben is fognak részesülni.

Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál

HELLER M. és Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalánál megrendelhető:

Honfoglaló őseink históriája

(Magyarország ezredéves története).

Irta: **ALPÁRI LAJOS.**

A mű röviden és érdekesen tárgyalja Magyarország ezredéves történetét, melyet minden magyar ember, kell, hogy ismerjen. A szöveget 8 szép nagy kép díszíti.

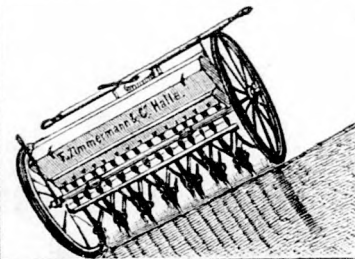
A Független Ujság előfizetői 20 krért, nem előfizetők 25 krért rendelhetik meg.

LOUIS FEDOR

nemzetközi gépcsarnoka

NYIREGYHÁZÁN.

Ajánlja felülmulhatatlan Zimmermann-féle sor- és szőrvetőgépeit, hegyes és sík talajra. Sack- és más rendszerű egy-, kettős és hárombarátás aczélekeit, boronák, sima szeges, gyűrűs, Cambridge és Croskill hengereit. Szecekska, répvágók legkülönbözőbb kivitelben.

Daráló-gépek, 49
petroleum-motorait,
és
lőherecséplőgépeit.